

Kreta 2014 LEVI (Ložak Eva Vlado Irena)

Kreta nam je bila že dolgoletna želja, saj je po informacijah tistih, ki so bili že na njej, ponujala ravno to, kar je nam všeč. Varnost, divjino, neokrnjeno naravo, lepe plaže, soteske, ne natrpanost, prijaznost domačinov itd.

Tile dve sta privabili marsikateri nasmešek.

26.6.-1.dan četrtek

Odhod je bil okoli 9. ure, kot smo se dogovorili. Pot nas je vodila proti Ptuj vse do meje s Hrvaško. Seveda je vožnja po AC veliko bolj udobna, sploh, če premaguješ daljše razdalje. Voziva menjaje, z vmesnim postankom za kosilo, proti Beogradu. Med potjo se Vlado najavi Dušanu, s katerim se je že predhodno dogovoril za prenočišče. Na cesti ni neke

posebne gneče, razen v samem mestu. Okoli 17.30 prispemo do našega današnjega cilja CC Beograd, kjer je tudi nekaj parkiranih AD, **44.818086 20.503283**. Raztovorimo motor, V&E se odpeljeta na raziskovanje mesta ali pa tudi na obujanje spominov iz časa služenja vojaškega roka. Sama brskam po potopisih, saj doma za to ni bilo časa. Spušča se mrak. Po njuni vrnitvi sem bila tudi sama deležna vožnje z motorjem in sprehoda po Kalamegdanu. Nebo je bilo grozeče in morala sva se vrniti. Seveda naju je zmočilo. Ni trajalo dolgo.

27.6.-2.dan-petek

Nočni mir je kalil hrup avtomobilov, a smo se prebudili v čudovito sončno jutro. Še imamo namen raziskovati mesto. Po našem starem sistemu prevoza, najprej eno, nato drugo, se znajdem na veliki tržnici malo pod Kalamegdanom. Prodajajo vse, kar si človek lahko zamisli. Veliko je domačih pridelkov, cene le teh so precej nižje kot v SLO. Nato se skupaj sprehodimo po glavni ulici do hotela Slavija, kjer je bilo pred 32 leti moje prenočišče, nato pa še obhodimo kalamegdansko obzidje. Zanimivo, po 32 letih vse enako. Po vrnitvi v AD se oskrbimo in nadaljujemo pot proti jugu. Voziva izmenjaje, Eva pa si krajša čas z gledanjem filmov na računalniku. Naš današnji cilj je Skopje, vendar se kar prehitro večeri (smo bolj proti V, pa je uro prej temno) zato za nocojšnji postanek izberemo Vranje. Zapeljemo se skozi mesto, zaradi boljšega občutka. Je presenetljivo veliko in polno sprehajalcev. Prostor za spanje zavzamemo pri športni dvorani, kjer je veliko osvetljeno

parkirišče **42.546328 21.905609**. Občutek je dober.

28.6.-3.dan-sobota

Spanje je bilo mirno. Temperatura se je spustila na 14°C, kar nas je kar malo presenetilo glede na naš položaj. Ker se zbujava hitro, pustiva Evo spat, midva pa s kolesi prevoziva mesto. Kraj ponuja kar dve t.i. zeleni pijaci, kjer si lahko našel nemogoče, skratka vse. Cene v primerjavi z našimi nizke. Pozno nadaljujemo pot proti Makedoniji, kjer se ustavimo v Velesu v Tuševem nakupovalnem centru **41.71713 21.761932**, kjer se oskrbimo s potrebnim živežem. Cene precej nižje kot v Slo. Pot preko Makedonije kar hitro mine, tik pred mejnim prehodom Gevgelija še dolijemo gorivo (1,11€/l) in veselo prestopimo v Grčijo. Ker bo kmalu tema, saj se urni kazalci pomaknejo za uro naprej, Vlado poišče odličen prostor za

prenočevanje v turističnem mestecu Neoi Poroj **39.975665 22.658942** prva vrsta do morja, mivkasta plaža, sladka voda ob AD. Eva se mora seveda takoj okopati ne glede na pozno uro dneva. Midva se sprehodiva po mestecu, ki je polno dopustnikov. Polne so terase restavracij, gneča je na sprehajalnih poteh, tudi v lokalih, pravi dopustniški vrvež, pa naj še kdo reče, da gre Grkom slabo.

29.6.- 4.dan-nedelja

Našega potovanja nismo časovno tempirali, zato se tudi ne preganjamo. Naš današnji cilj je pristanišče Pirej. Malo pred mestom dolijemo gorivo po najnižji možni ceni v GR 1,319 €/l na **37.963138 23.676664**. Okoli 18. ure prispemo do trajektnega pristanišča **37.94514 23.63495**. Tu V&E raziskujeta in primerjata različne ponudnike prevoza do Krete. Trajekti

vozijo le zvečer in pri ponudniku Anek vzameta povratno karto (izkoristiti jo je treba v enem letu) za 425€ (127€ ad, +3 osebe po 36€), sicer dražja od najcenejšega za 20€, kar se kasneje izkaže za dobro odločitev. Ob 22. uri izplujemo. Nekaj časa pridno sedimo v zgornjih prostorih sicer klimatiziranega in udobnega trajekta, nato pa se skrivoma spravimo spat kar v naš ad. Pri vkrcanju so nam ponudili elektriko, kar smo izkoristili in ob uporabi klime prijetno, predvsem pa bistveno udobneje zaspali kot na klopih trajekta.

30.6.- 5.dan-ponedeljek

Ob 7.uri priplujemo v pristanišče Hania. Po izkrcanju zapeljemo v mesto. Kupimo internetno kartico, avto-karto ter knjigo plaž in sotesk otoka. Zelo poceni ponujajo tudi sadje in zelenjavo. Pa se podamo na lov za dobro plažo. Po nekaj poskusih prispemo do plaže Falasarna **35.49246 23.58162**.

Malo smo utrujeni od poti, zato nam poležavanje na plaži prav paše. Nato se razgibamo ob igranju "beach ponka". Prijetno je opazovati sončni zahod in poslušati prijetno glasbo iz bližnjega bara. Po dolgem času en umirjen večer, ki ga moti le šumenje valov in pesem črčkov.

1.7.-6.dan-torek

Prebudimo se v mirno, rahlo oblačno jutro. Čeprav je plaža lepa, nas mika naprej. Po obveznih jutranjih opravilih nadaljujemo pot po zahodni obali otoka. Dolijemo vodo iz vaškega javnega vodovoda v Platanosu **35.46404 23.59910** ob cesti. Zelo urejeno. Pot nadaljujemo po pravih ozkih gorskih cestah visoko nad morjem (cca 400 m.n.v.) proti Sfinari. Tam v res majhnem "marketu" kar pri kmetu kupimo domače oljčno olje, paradižnik,....zelo ugodno. Pripeljemo se do Sfinari plaže **35.415607 23.561455**, ki je majhna, z večjimi valovi in takoj v bližini nekaj ribjih restavracij. Ker nam nekako ne sede, obrnemo. Cilj današnje poti je top plaža Elafonisi. Parkiramo na enem izmed mnogih prostorov **35.270346 23.545088** na res ogromnem parkirišču, ki je v bistvu razdeljen na majhne oaze med grmičjem. Plaža je fantastična. Peščena, majhne lagune, plitvine,

senčniki z ležalniki v vodi, skratka raj za staro in mlado. Veter ves čas piha, tako da kljub visoki temperaturi vročine ni čutiti. Spušča se tema, še vedno piha, mi pa skoraj na plaži sedimo pred AD, poslušamo morje, opazujemo rastočo luno,.... Kaj si lahko še želiš lepšega?

2.7.-7.dan-sreda

Zjutraj, ko sonce še nima prave moči, jo mahneva po nakazani pešpoti (E4) ob obali. Primerno obuta premagujeva skalno področje in pred nama se odpirajo krasni peščeni zalivi. Področje, ki ga ogledujeva je zavedeno kot nacionalni park, a kljub temu naletiva tu in tam na kakšen mali šotor skrit med nizkim drevjem. Ko greš tako daleč, pa prideš tudi do nudistične plaže. Dve uri in pol hoje in veliko prijetnih vtisov. Dan preživimo v laguni, saj je res pravi raj za igre, sončenje, namakanje... Tudi današnji dan je bolj vroč, je manj vetra, 38°C. Ko pade noč, postane veter močnejši in temperatura pade. Tu ostanemo še eno noč.

3.7.-8.dan-četrtek

Vso noč je kar močno pihalo. Okrog 10.30 nadaljujemo našo pot. Za obisk naslednje plaže moramo kar precejšen del poti nazaj in potem zopet proti morju. Na poti dolijemo vodo na cesti proti Paleohori na **35.34601 23.66616**, sveža studenčnica :). Čez hribe in doline, po ovinkih, visoko na hribih po obronkih, med oljkami, hišicami, ki samevajo tu gori, se nam končno odpre pogled na morje. Vozimo po obalni cesti do Krios plaže **35.23689 23.59548**. Plaža je majhna, pod goro, vendar na njej ni ljudi. Verjetno zaradi vetra. Tu nameravamo kuhati, a je direktno na soncu prevroče, zato obrnemo in ustavimo 2km nižje na Grammeno Votsalo plaži v delni senci dreves **35.23437 23.63417**. Veter je še vedno močan in še vedno je zelo vroče. Hočemo poležavati na plaži, vendar veter nosi mivko na vse strani, zato je nemogoče. Z Vladom greva na sprehod okoli rta. Je lepa plaža, pa tudi področje, ki je ne prehodno. Grobe, razmetane skale. Nadaljujemo pot v center mesta Paleohora, ga obvozimo in želimo po obalni cesti naprej, vendar se ne da, cesta je dobesedno zaparkirana. Prijazen domačin nas z motorjem vodi do obvozne ceste, ki je za nas sprejemljiva. Darilca je bil vesel. Ubogi Vlado pa ni mogel na plažo, ki jo je imel v mislih, da na njej prenočimo. Vozimo proti Haniji in po nekaj kilometrov poti zavijemo nazaj proti jugu, proti Sougiji. Spet gorska cesta, ovinki, vzpenjaje. Ker se bliža večer, izkoristimo prostor na vrhu prelaza na cca 700 m n.v. za spanje **35.28626 23.73797**. Veter ne jenja, prijetno sveže je, zaradi višine. Se bo spalo.

4.7.-9.dan-Petek

Celo noč nas je kar precej gugal, saj je neprestano pihalo. Prijetno je slišati zvonce okoli ad. Pridružila se nam je cela čreda koz, ki dobesedno bulijo v nas, saj smo 8 čudo na njihovi poti, ha, ha. Po zajtrku Vlado ponovno rešuje težavo s hladilnikom, ker nam že dva dni nagaja. Hlajenje s plinom je prešibko. Z njegovo vztrajnostjo, Matejevimi nasveti in Jurijevo piko na i (prepihovanje šobe), je težava rešena. Smo kar boljše volje, saj bodo živila in pijača spet normalno ohlajena. S polžjo hitrostjo nadaljujemo po ovinkastih vzponih in spustih do Sougije. Na nekaj sto metrov dolgo plažo pripeljemo po zelo ozki uličici med par hišami. Med drevesi na plaži je nekaj šotorov, ki kljubujejo vetru, mi pa parkiramo v drugi vrsti na **35.24908 23.81282**. Veter nosi droben pesek vsepovsod, vendar najdemo na plaži za skalami toliko prostora, da je znosno, pa še plaža je FKK. Ostali bomo čez noč. Ob 20h se z Vladom odpraviva na kolo, vendar se po kakih 500m, cesta pri mali marini konča. Peš jo mahneva skozi gozdiček, med visokimi skalami, pod skalnimi previsi, po kozjih stezah čez hrib na drugo stran do plaže Lissos, kamor lahko prideš le peš ali s čolnom. Nad plažo so v hribu pripravljeni kamniti bivaki. Zelo divje. Ob temi se vrneva. Internetni signal je tu zelo slab - za informacijo.

5.7.-10.dan-sobota

Celo noč je v bližnjem lokalu igrala glasba. Vlado jo je slišal šele ob 5h in hoče kar tja, igrali so neke grške hite. Vso noč je precej pihalo. Jutro je delno oblačno. Odločimo se za premik proti soteski Samarias. Parkiramo na velikem P **35.30828 23.91801** in želimo takoj na pot. Vendar smo prepozni, nas opozori prodajalka kart. Zato se odločimo za krajši, dvourni pohod na bližnji vrh po znani označeni pešpoti E4. Zelo piha, veter reže do kosti in čez vršace se podijo oblaki. Po vrnitvi spečem kruh, Vlado pa gre malo z motorjem naokoli. Je precej hladno. Večer preživimo kar v AD in malo brskamo po nadaljnjih plažah.

6.7.-11.dan-nedelja

Noč je bila zelo hladna, veter se je umiril. Vstanemo zgodaj in ob 8h smo že na vrh kanjona Samarija. Vstopnina, 5€/odr., 0€/otr. Hitro se spuščamo po serpentinah. Med potjo so urejene oskrbovalne postaje z vodo, imajo tudi stranišča. Na več

mestih so nameščeni uslužbenci, zaradi kontrole varnosti. Vse, kar potrebujejo na tem področju, prenesejo z mulami. Kako dobro so izkoristili, kar jim je dala narava. Nad sotesko se dvigajo par sto metrov visoke skalne stene, mi pa hodimo prav po rečni strugi. Po prehojenih 15km, za kar smo porabili slabih 5h, s še dodanimi postanki, se pred nami odpre širina morja v kraju Ag.Roumeli, do katerega vodi le pot po kanjonu ali morju. Prijetno se je okopati in poležati na soncu, saj moramo počakati na trajekt, ki ob 17.30 uri odpelje proti Sougiji (9€/odr., 4,5€/otr.). Po slabi uri vožnje po morju, nas v pristanišču čaka avtobus, ki nas, z vmesnim presedanjem, odpelje do našega izhodišča (5€/os). Šofer avtobusa je posebež, saj ustavlja, da poklepeta z znanci, vozi v prepovedano smer, med vožnjo kadi, telefonira, krili z rokami.... Prijetno je priti v AD, kjer te čaka vse udobje. Pot je bila prijetna, rahlo utrujajoča. Bomo bolje spali.

7.7.-12.dan-ponedeljek

Tu gori je res nočni mir. Porabili smo zadnjo vodo iz rezervoarja in ugotovili, da je v njem nekaj usedline, saj so pitne vode slabo prečiščene. Očistimo. Spet se bomo spustili k morju, tokrat proti naprej načrtovanemu Vritomarisu. Na poti na vaškem vodovodu dolijemo vodo **35.350751 24. 201026**. V marketu ob poti se oskrbimo. V njem pa trgovka, ki je hkrati še varuška svoje šestnajst mesečne pri blagajni speče deklice. Zanimivo. Bolj se spuščamo, bolj je cesta serpentinasta,

pokrajina pa kamnita in gola. Po občutku, veliko tako ali tako ne moreš zgrešiti, pripeljemo na FKK plažo Vritomaris **35.19408 24.15627**. Plaža je sicer hotelska, vendar se na njej kopajo tudi drugi. Na razpolago so ležalniki in senčniki brezplačno, tudi tuš na plaži se prileže.

Naš P je malo nad plažo, na skali. Umaknjeno, mirno, brez prometnega vrveža. Le vsake toliko časa pripelje mini bus hotelske goste, ki imajo sicer

peš dobrih pet minut. Plaža je prodnata, lepa, na njej mali hotelski lokal. Poležavanje na plaži je prijetno, saj se lahko skriješ v ogromno senco ali luknjo pod skalami. S plaže Vlado opazi, da ima naš ad goste, ki buljijo vanj zelo dolgo. Koze:-)

Proti večeru "zajahava" motor in se podava v raziskovanje okolice. Prideva do majhnega mesteca Hora Sfakion. Ima mini marino, nekaj restavracij, trgovinico. Voziva naprej po spet serpentinasti cesti. Naletiva na smerokaz za plažo Sweet water beach, vendar je dostop do nje le po ozki stezi, ali z boat taksijem. Vidi se plaža od daleč, lepa. Prispeva na vrh, tam se odpre planota, ki je bolj porasla in poseljena. Vas Anapoli živi svoje življenje, ustaviva v vaški trgovini, nekaj osnovnih potrebščin, umazano, o angleščini trgovka pojma nima, kakor tudi drugi prebivalci tega področja. Nadaljujeva navzgor, povsod nama križajo pot ovce in koze. Nekje na 650m n.m.v., preko starodavnega kovinsko lesenega mostu prečkava globok kanjon. Voziva dalje, še vedno po ozki, vendar asfaltni cesti, ki se konča pred prepadom. Napraviva skoraj 50 km in se pozno vrneva v AD. Noč je v soju lune svetla, sliši se pljuskanje morja. Sami smo.

8.7.-13.dan-torek

Tu nam je lepo, ostanemo še en dan. Vlado se po kosilu odpravi z motorjem, dokler pač gre do Sweet water beach. Na ogled kao najlepše plaže na otoku. Peš do same plaže je dodatnih 25 minut hoje, tam pa čista divjina. Tu sladka voda dobesedno

na več mestih izvira na plaži, ljudje so si izdoblbli majhne vodnjake ob katerih se umivajo in si nalivajo vodo za pitje. Nekateri tu živijo robinzonske počitnice. Divje. En del je celo namenjen nudistom. Proti večeru z motorjem odpelje na ogled še Evo smer V Frango Kastelo. Za vročim dnem, je tu še vedno vroč večer skoraj brez vetra.

9.7.-14.dan-sreda

Noč je bila precej vroča. Zgodaj vstaneva in se z motorjem odpeljeva do vstopa v kanjon Imbrou **35.207867**

24.172913, kjer se da tudi voda natočiti. Vhod v kanjon se sicer plača

(2€/os), vendar še ni nikjer nikogar. Sploh ni tako oblegan kot prejšnji, je pa zanimiv, predvsem drugačen. Porasel, na nekaterih delih zelo ozek. V njem ni možno nikjer naliti vode. Je pa v njem zanimiva pastirska kočica, v kateri najdeš vse. Na poti naletiva na prikupnega psička, ki na vsak način hoče z nama.

Po dobrih dveh urah, se vrneva v AD. Eva še spi, res uživa. Ker mi pač dolgo ne moremo biti na enem mestu, ob 17 h nadaljujemo našo pot. Vozimo se po zelo ovinkastih cestah, malo dvignjenih nad morjem, skozi vasice po izredno ozkih, a še vedno bolj obalnih cestah. Prispemo do turističnega mesta Plakias, kjer najdemo v kotu večjega P tudi prostor zase **35.190515 24.394981**. Trgovska in restavracijska ponudba je pestra. Na trgu srečamo tudi znance iz Zreč. Prvi Slovenci do sedaj. Po obvezni oskrbi, se podamo na sprehod in na okusno večerjico. Natakcar je Makedonec, pogovor kar laže steče. Pozno se vrnemo k AD, kjer Eva ostane, midva pa peš po urejeni promenadi okoli plaže. Res pozno se odpravimo spat.

10.7.-15.dan-četrtak

Zgodaj se prestavimo na včeraj ogledani prostor blizu FKK plaže **35.18115 24.40163**. Je sicer čisto ob cesti na asfaltu, ki ni prometna. Plaža pa je pred nosom. Poležavanje vsekakor paše. Po kosilu gre Vlado peš v raziskovanje okolice in plazi po hribu nad steno, ki je tudi, za nekatere, plezalna. Pozno, šele malo pred osmo, nadaljujemo pot proti Preveli beach, do koder ni daleč, je pa kake 4 km strmo spuščajočega makadama. Kako bo pa šlo nazaj, nas skrbi? Ko se spustimo do morja, človek kar zaduha, saj se odpre velik P **35.153429 24.478230**. Kmalu se stemni. Slišijo se le črički in valovanje morja. Še eno mesto za mirno spanje.

11.7-16.dan-petek

Kot povsod, je tudi tu potrebno raziskovanje, zato se zgodaj, ko Eva še sladko spi, podava na pot. Hodiva proti plaži s palmami dobrih pet minut. Na vrhu hribčka se odpre pogled na plažo. Tu se v morje

steeka reka, ki priteče po soteski iz hribov.

Hodiva ob njej, ki ustvarja majhne brzice v senci palmovega gozda. Res vredno ogleda, paša za oči in dušo. Danes se tu tudi nastavlja sončnim žarkom, ki pa jih kmalu pričnejo delno prekrivati oblaki. Vlado še Evo pelje na ogled palmovega gozdiča, sama pa pripravim kosilo. Odpravimo se naprej, vendar po drugi poti, katero je Vlado predhodno pregledal z motorjem. Je boljša, priporočamo smer iz vzhoda. Nadaljujemo z našim raziskovanjem južne obale otoka in na poti nalijemo vodo **35.147899 24.516553**. Vozimo po hribih, vendar želimo proti morju, kamor nas cesta tudi pripelje. Nato vozimo po obalni cesti ob dolgi plaži Triopetra, kjer je več možnosti za postanek **35.116851 24.551807**. Naslednja naša točka je kraj Agios Pavlos. V mestecu kampiranje ni dovoljeno, vendar se za kratek čas da parkirati **35.103322 24.563538**. Na pečini kjer je res divje lepo, pa cesta tega ne omogoča. Nadaljujemo proti Agia Galini, kjer smo nameravali ostati v mali marini, vendar kampiranja oziroma ustavljanja z AD v centru mesta ne dovolijo. Je pa cca 2km od mesta proti V kamp **35.100293 24.696312**. Od tod vodi obalna sprehajalna pot do mesta (10min). Tu parkiramo, da si ogledamo mesto, tudi tu nam ne dovolijo prespati, zato nočni premik proti Komosu. Blizu arheološkega parka je velik P nad plažo **35.011828 24.760955**. Prespimo.

12.7.-17.dan-sobota

Piha močan veter in visoki valovi se zaganjajo ob obalo. Bučno. Sprehod po izredno dolgi plaži, v vodo nas ne mika. Nadaljujemo pot proti Matali, kjer je v pečini ob zalivu in lepi plaži ogromno jam znanih iz leta 1970, ko so jih okupirali hipiji, nekoč pa romansko pokopališče. P **34.99384 24.75081**. Vstopnina za ogled je 3€/os, do 18. leta brezplačno. Eva si jame ogleda in fotografira, vendar ni preveč navdušena. Pot nadaljujemo po nekih prečicah, ki vključujejo 6km hribovitega makadama do Kali Limenes **34.935671 24.806322**. Kar velika plaža, vendar nobenega pravega prostora za parkiranje. Zato parkiramo bočno ob cesti, da si plažo pogledamo. Na malem prostoru skoraj sami šotorčki, tu in tam kakšna kamp prikolica od bogve kdaj. Po našem so tu sami Grki. Brskamo po googlu, po zemljevidu in vidimo, da je naše raziskovanje plaž preveliko tveganje in požrtvovalnost. Odločimo se, da bomo nekaj plaž izpustili zaradi težkega ali nemogočega dostopa in jo preko Pignedakije, Pombije, Miresa ucvremo do Myrtosa **35.00397 25.58613**, majhne turistične vasice, kjer bomo spali. Ob 21. uri je že tema, sprehod skozi kraj vseeno prija. Po dolgem času imamo obisk komarjev, vendar se je prijetno ohladilo.

13.7.-18.dan-nedelja

Naše raziskovanje se nadaljuje. Nadaljujemo počasi, zato da tudi kaj vidimo. So lepe plaže tu in tam, vendar z ozkim dostopom in brez prostora za AD. Nato ob cesti zavijemo na malo razgledišče, kjer je voda **35.023597 25.877187**. Nadaljujemo pot in zavijemo proti plaži Diaskari, malo nad njo se ustavimo **35.035051 25.991824**. Vlado peš preveri nadaljnjo pot, vendar je naš AD prevelik za nadaljevanje. Obrnemo in poskusimo pri naslednjem odcepu. Do plaže vodi ozka makadamska pot (500m), ki se konča pri krasni vili, katera naj bi bila v lasti nekih Avstrijcev, vendar je trenutno prazna **35.029568 25.999289**. Vlado se pogovarja z dvema domačinoma, ki nasproti vile obnavljata neko staro, malo hišico, zelo prijazna človeka. Rada bi nam s čim ustregla. Tu preživimo prijeten popoldan in večer.

14.7.-19.dan-ponedeljek

Zjutraj pustiva Evo spat in jo peš mahneva raziskovat obalo. Izredno razgibana, strma, z majhnimi plažicami, ki so dostopne le peš. Pot nadaljujemo proti skrajnemu jugo-vzhodu otoka. Po dvigu na skoraj 700 m.n.v. se po asfaltni, zelo serpentinasti cesti spustimo k morju. Ob obalni cesti je kar nekaj manjših plažic, mi pa želimo naprej, dokler moremo. Asfaltna pot se konča in po približno kilometru makadama v majhnem zalivčku, kjer imajo domačini spust v morje za svoje čolničke, ob edinemu drevesu parkiramo naš AD. Amatou plaža **35.02829 26.20854**, sami. Trgovina cca 2km nazaj, s kolesom. Pri AD Vlado odkrije mali vodnjak, potegne vodo iz njega in naliže kamnito posodo za napajanje. Prijetno poležavanje na plaži. Tu bomo spali.

15.7.-20.dan-torek

Vso noč precej piha, je moteče. Prva postaja našega današnjega raziskovanja je plaža v Zirosu **35.040540 26.232517**. Blizu so tudi arheološke najdbe, plaža ima tuš. Naslednja je plaža v Xerokamposu **35.047762 26.237642**. Tu je velika plaža z jezercem, ob plimi pa je z njim povezano morje. Na obalnih sipinah karete odlagajo jajca. Na plaži je tudi tuš in možno spanje. Se sprehodimo. Pot nadaljujemo proti Kato Zakrosu in ob poti pri vhodu v kanjon Dead dolijemo vodo **35.096890 26.235184**. Spustimo se do res majhne vasice Kato Zakros **35.095939 26.263218** in si jo ogledamo. Tudi v njej opevajo neko znamenitost, in sicer 300 m globoko jamo na 100 m n.m.v., do katere pa je dobra ura hoje. Je prevročje, ne gremo. Spustimo se tik ob obalo, kjer je postanek za kopanje. Bližamo se Palokastru, kjer zavijemo na plažo Kouremenos in parkiramo v senci dreves **35.20325 26.27176**. Ta plaža je raj za surferje. Polno AD na kupu, a samo tukaj, sicer jih na Kreti zelo malo in polno surferjev. Možnost wi-fi v baru na plaži. Proti večeru Vlado in Eva z motorjem peljeta proti Vai in naprej na skrajni SV rt, saj do tja ni več daleč. Sta navdušena, bomo jutri skupaj pogledali še enkrat.

16.7.-21.dan-sreda

Zjutraj se, po mirni noči, z Vladom odpraviva na kolesarsko raziskovanje okolice. Voziva ob plaži, ki smo jo želeli pogledati, vendar je z AD nedostopna. Nato se odpeljeva v Palokastro, kjer se oskrbiva. Dopoldne preživimo na plaži, ker nam je tu lepo. Po kosilu se odpeljemo v Vai do Palm beach **35.25292 26.26472**. Ogromno parkirišče (2,5€/dan), je tudi nekaj avtobusov. Plaža je lepa, zelo urejena, droben pesek, ogromno ljudi na ležalnikih pod senčniki. Vse pod palmovim gozdičem. Tu ni za nas prevelike gneče. Nekaj km naprej proti SV sta še dve lepi plaži Itanos ob zgodovinskem mestecu

Doris City, kjer parkiramo **35.264457 26.262071**. Malo po potki čez skale in že smo na lepi prodnati plaži. Tu preživimo preostanek popoldneva. Kot vedno, Vlado zvečer razišče okolico in najde še drugo plažo, par minut hoje čez razvaline bivšega mesta. Parkirišče se sprazni, tu bomo spali.

17.7-22.dan-četrtek

Imamo res srečo, da noči niso preveč vroče in je spanje prijetno. Zjutraj na bližnjem hribu opazim množico ljudi. Greva pogledat, kaj se dogaja. Neki francoski študentje arheologije, tako je bilo videti, raziskujejo in razkopavajo področje. Nekaj so pa res našli. No v glavnem so sedeli in se precej smejali, študij arheologije pač. Pogledava še ostanke starega mesteca, čeprav je Vlado to storil že včeraj, nato pa nadaljujemo z našo potjo. Vozimo proti Sitiji. Malo pred njo je Topolou monastery z velikim parkingom **35.22097 26.21537**, kjer bi bilo možno tudi spanje. Skozi Sitio se samo peljemo. Nam mesto ni posebej zanimivo. Na njenem Z delu parkiramo na velikem P pred Lidlom **35.20236 26.0860** kjer se oskrbimo. Nadaljujemo pot in pri nekem samostanu nalijemo vodo **35.15777 25.89445**. Pot je še vedno zelo razgibana. Če hočes do plaže, je pač treba malo skreniti s poti. Peljemo proti Tholosu med velikim oljčnim nasadom. Na koncu le-tega je majhna plaža z velikim okroglim kamenjem, v vodi je mivka in kar dolga plitvina. Parkiram v senci dreves **35.152532 25.860861**. Sledi ogled, ni ravno po našem okusu, zato tu ne ostanemo. Blizu kraja Istro najdemo dolgo plažo Kolochorio **35.12991 25.72654**. Ob morju je ozka kamnita plaža, ob njej makadamska cesta in nekaj dreves. Nadaljujemo z raziskovanjem. Nekih posebej lepih plaž za naš okus tu ne najdemo, zato vozimo proti mestu Agios Nikolaos. Parkiramo blizu trajektnega pristanišča na velikem brezplačnem P blizu centra mesta **35.191330 25.721948**. Sprehodimo se po mestu. Lepo, prikupno mesto, polno ljudi, turističnega vrveža. V najbolj obleganih ulicah najdemo prodajalne tradicionalnih otoških proizvodov. Presenečeni smo nad načinom prodaje, saj lahko vse stvari poskusiš. Prvič smo pili mandljev sok, brez sladkorja, okušali otoški med ... Seveda brez nakupov ni šlo. Zanimivo in lepo mesto. Ko se kar pozno vrnemo v AD, je prav prijetno hladno. Je pa nekaj hrupa zaradi mimo vozečih vozil in nočnih sprehajalcev.

18.7.-23.dan-petek

Šele okrog četrte ure zjutraj je promet prenehal. Vlado je s svojimi čepki mirno spal, sama pa jih ne maram. Je pač treba malo potrpeti. Zjutraj se vrvež ponovi. Iz mesta se vozimo proti naslednji plaži, ki jo je Vlado našel. To je plaža pri Maliji, Potamos beach, kjer je treba parkirati ob cesti **35.29560 25.483517**.

Plaža je dolga, na njej precej ljudi razkropljenih po njeni celi dolžini. Opremljena je s tuši, voda se da tudi naliti. Najdemo malo bolj prazen kotic in nekaj ur preživimo na njej. Po plažni cesti se neprestano vozi mladina na štirikolesnikih, nadležno. Popoldne napravimo premik do plaže Kato Gouves **35.33462 25.32851**. Je dolga, z naravovarstvenim varovanjem zaledjem, edino na tem mestu ne preveč oblegana, na vsaki strani jo zapirajo hoteli. Kot vedno, se tudi tokrat Vlado sprehodi in vidi razkošje hotelskega kompleksa. Gostje pretežno Rusi, ki jim strežejo spredaj in zadaj. Zvečer imajo zabavo, sliši se prijetna glasba, ki jo od časa do časa prekine prelet avijonov. Obeta se nam nemirna noč.

19.7.-24.dan-sobota

Na srečo ponoči letala niso letela. Bil je mir. Naše raziskovanje se nadaljuje. Plaž je še nekaj, vendar so vse posejane s senčniki, kratka gneča, ki je ne maramo. Mesto Iraklio je veliko, mi ga prevozimo po njegovi južni obvoznici. Nam ni zanimivo. Malo za njim je odcep za vodni park **35.327308 25.297608**. Pogledamo še nekaj plaž. Nazadnje se ustavimo na P nad plažo Panormos **35.417645 24.687317**, kjer skuham, Vlado pa v izvidnico. Spodaj je mivkasta plaža, s koticom, kjer je

prod in ni gneče. Je pa na tej plaži center vodnih športov, tuš. Na plaži ne ostanemo. Nadaljujemo z vožnjo in s pomočjo googla Vlado najde plažo, parkirišče katere je pod viaduktom, plaža Haliou Toriaki. Majhna, mivkasta plaža, nad katero se bohoti hotel. Pogovorni jezik, ki ga slišimo, je Ruski, gostje pa tudi mladi. Okrog 19 h nadaljujemo z vožnjo, saj imamo namen preživeti večer v mestu Rethymno, kjer najdemo brezplačen P blizu neke pravoslavne cerkve **35.364825 24.487732**. Sprehodimo se po mestu, kjer je hotel pri hotelu, na drugi strani ceste pa senčnik pri senčniku, dokler seže oko, zelo urejeno. Določene predele mesta zvečer zaprejo za promet in tako povečajo sprehajalne površine. Gremo okoli svetilnika, kjer je na čisto ozkem prostoru ob obali restavracija poleg restavracije in gostilničarjev, ki ne vsiljivo ponujajo svoje specialitete. Stisnjeno, polno ljudi, ki razvijajo svoje brbončice. Zavijemo v notranjost starega predela, tam pokaže mesto svoje pravo življenje. Živo! Ob vračanju proti AD, imajo v bližnji hotelski restavraciji na njenem vrtu program treh artistov. Postojimo, kot mnogi drugi in si ga pogledamo, zanimivo.

20.7.-25.dan-nedelja

Če spiš v centru mesta, se moraš sprijazniti, da ponoči ni miru. Navsezgodaj se oglasi cerkveni zvonovi, ki vabijo k molitvi in to ne enkrat. Kar hitro se poberemo od tod. Ogledamo si še nekaj plaž. Naprej od Rethymna proti Z je mala solidna plaža **35.357802 24.370500**. Kaj kmalu ji sledi dolga plaža, katere parkingi so bolj ali manj ob cesti **35.35018 24.34058**. Ob vzporedni cesti je zelo dolga plaža Paraiso **35.355292 24.278980**. Ima P in tuš. Mi nadaljujemo proti jezeru Kournas, kjer parkiramo na velikem P za neko prodajalno spominkov, domačih izdelkov in lastne proizvodnje olja **35.332904 24.280479**. P je brezplačen, po dogovoru dobiš tudi vodo, dalo bi se prespati. Jezero je blizu, lepo, v njem se da tudi zaplavati, ob njem pa v kakšni izmed mnogih restavracij tudi najesti. Od lastnikov kupimo domače oljčno olje, potem pa vozimo proti Georgiopolu, velik P ob začetku plaže **35.36379 24.26123**. Vasica je kar turistična. Jo le prepeljemo. Nadaljujemo proti Haniji, kjer najdemo P v centru mesta, ker je nedelja in ni nobene prometne gneče. Pogledamo si marino in staro mestno jedro, ki je ena sama ulična prodajalna. Lepo! Dovolj zgodaj se odpeljemo proti trajektnemu pristanišču, saj smo se odločili, da nocoj zapustimo otok. Po kupu pripetljajev, se vkrcamo. Imeli smo povratne karte, ki jih je potrebno menjati na dan odhoda za dnevne, je uslužbenka na karto za vozilo zapisala napačno uro in so na s trajekta poslali nazaj do nakupnega mesta, ker jo je bilo treba zamenjati. No, na trajektu smo dobili el. priključek, temu sledi vklop klime, ki daje AD primerno temperaturo za bivanje. Potuhnemo se in prespimo v njem.

21.7.-26. dan-ponedeljek

Tako, pa smo spet na celini, lepo naspani. Odločili smo se, da peljemo proti domu. Voziva vsak nekaj časa, naredimo postanek za kosilo in proti večeru, po izredno slabih makedonskih cestah, ponekod je potrebno na AC peljati tudi samo 40 km na uro, prispemo v Skopje. Blizu znanih koordinat, ki naj bi bile pri Vardarju, pripeljemo do podjetja, ki ureja mestne zelenice **42.007244 21.411675**. Po dogovoru z varnostnikom parkiramo in ostanemo -varovani. Z motorjem se zapeljemo do centra mesta. Veliko presenečenje, saj je mesto lepo, z ogromnimi kipi prepletenimi z vodnimi fontanami osvetljeni z led

svetlobo, krasen most, arhitekturna izvedba zgradb -zgodovina prepletena s sedanostjo- lepo. Kar naenkrat se nad nami začnejo zbirati temni oblaki, bliska grmi. Nevihta, mi pa še v centru. Ups, okna v AD so delno odprta. Ko se po nevihti vsi trije naenkrat z

motorjem vrnemo, ugotovimo, da je malo mokro(le posteljina zadaj), škode ni. Prvi dež na dopustu. Se bo bolje spalo.

22.7.-27. dan-torek

Zbudimo se zgodaj, saj malo po šesti uri pričnejo prihajati delavci z vsemogočimi res starimi vozili. Od šoferja prastarega avtobusa, ki dobesedno razpada ob katerem smo bili parkirani izvemo, da z njim vozi zainteresirane po mestu in okolici za ogled geoloških stanj. Nadaljujemo do nakupovalnega centra City Mill. Cene so res nižje od naših, predvsem lokalnih izdelkov. Okrog enajstih nadaljujmo pot proti domu. Mimo Beograda do Sremske Mitrovice, kjer ob mraku in v dežju (peljali smo se skozi hudo nevihto) najdemo prostor, ob reki Savi **44.971907 19.600048**, kjer bomo spali. Ob ogledu varnostne situacije Vlado naveže stik z lokalnim trgovcem, ki ponuja rezervne dele za avte.

23.7. 28 dan-sreda

Zjutraj zgodaj vstaneva. Oblačno, megleno. Peš se podava na ogled mesta po sprehajalni poti ob reki. Prideva do mosta, ki je namenjen samo pešcem in kolesarjem. Kolesarski vozni park je iz druge svetovne vojne. Po nadaljnjem raziskovanju prideva do velike tržnice, ki je kljub sredini tedna izredno polna, zelo poceni. Seveda je treba kupiti nekaj stvari, nato pa proti domu. Med potjo smo imeli večkrat nalive, da komaj pelješ, doma pa nas pričaka sonce.

Bilo je nepozabno potovanje!

Kreta je izpolnila pričakovanja, pustila pečat krutega življenja ob stalnem pomanjkanju vode, pokazala, kako se da na vsako ped zemlje posaditi oljko ali napasti živino. Njen južni del je posebej vreden pozornosti, sever je že skomercializiran. Avtodom in živci precej trpijo ob zelo ovinkastih in strmih cestah, še posebej na makadamu. S primerno hitrostjo in pazljivostjo uspeš brez posledic. Za notranjost in plazenje po hribih si tokrat nismo vzeli časa, Eva pač to ne mara. Še nikoli doslej se nam ni zgodilo, da ne bi bilo potrebno na 4 tedenskem potovanju plačati karkoli za oskrbo ali parkiranjem AD.

Stroški:

gorivo 679€, trajekt 425€, cestnine 258€, skupaj 2.462€. Opravljenih 4.460km, porabljen čas 4 tedne.